

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119376991
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6119376991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s. so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO 50 387 189, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO 42 072 905 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO 37 928 422, o zaplatenie 228 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cb/140/2019-95 zo dňa 20. novembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 228 Eur a nahradiť mu 100 % trov konania.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že dňa 19.10.2018 došlo v F. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle W. F., ev. č. F. spôsobenej poškodenému D. T.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla H. W. ev. č. R., poisteného v poisťovni žalovaného. Žalovaný predmetnú poisťovňu udalosť eviduje pod č. XXXXXXXXXX. Uvedené skutkové zistenia vyplynuli aj zo správy o nehode, zo zápisu o poškodení motorového vozidla, z uplatnenia nároku na náhradu škody a z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019. Zo zákazkového listu číslo zákazky FU000402 zo dňa 14.11.2018 a faktúry č. 20181058 vyplynulo, že Y., s.r.o., B. vykonala opravu predmetného vozidla zn. W. F., pričom toto vozidlo prevzala na opravu 14.11.2018 a oprava bola vykonaná 29.11.2018. Dňa 14.11.2018 uzavrel poškodený D. T. so žalobcom Zmluvu

o prenájme vozidla č. 616, ktorej predmetom nájmu bolo náhradné motorové vozidlo typ L. V. na dobu od 14.11.2018 do 21.11.2018 za dohodnuté denné nájomné 45,60 Eur.

Z písomného vyhotovenia nájomnej zmluvy je zrejmé, že poškodený náhradné motorové vozidlo využíval na služobné cesty v okrese F.. Poškodený ako nájomca síce vlastnil aj iné vozidlo, ktoré však nemohol v predmetnom čase používať, keďže ho využívali iní zamestnanci. Faktúrou č. 180636 vyfakturoval žalobca poškodenému zmluvne dohodnuté nájomné za 8 dní (od 14.11.2018 do 21.11.2018) po 45,60 Eur, teda spolu v sume 364,80 Eur. Poškodený D. T. si náhradu škody vzniknutej pri predmetnej poisťovni udalosti uplatnil u žalovaného listom zo dňa 05.11.2018. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018 postúpil poškodený svoju pohľadávku voči žalovanému v sume 364,80 Eur titulom

náhrady škody, fakturovanej faktúrou č. 180636, žalobcovi. Postúpenie predmetnej pohľadávky oznámil žalovanému poškodený ako postupca. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019 a jeho prílohy - Výpočet výšky plnenia vyplynulo, že žalobcovi bola poskytnutá náhrada škody v sume 136,80 Eur, ktorá predstavovala náhradu časti nákladov vynaložených poškodeným D. T. na nájom náhradného motorového vozidla, fakturovaných faktúrou č. 180636. Zostatok nájomného v sume 228,- Eur (fakturovaného faktúrou č. 180636) žalovaný posúdil ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo. Podľa likvidátora (oznámenie o poistnom plnení zo dňa 23.04.2019), „vzhľadom na rozsah poškodenia, pracnosť opravy bolo zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 3 dni. Taktiež zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla.“

1.3. Súd prvej inštancie vychádzajúc z listu zo dňa 05.11.2018 (uplatnenie nároku na náhradu škody) a zo dňa 23.04.2019 (oznámenie o poistnom plnení) posúdil námietku žalovaného o tom, že žalovaný pohľadávku vo svojom účtovníctve neviduje, ako nedôvodnú. Ako nedôvodnú vyhodnotil tiež námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v predmetnom spore. Poukázal pritom na znenie bodov 1., 2., 4. zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018 a konštatoval, že žalobca sa stal veriteľom žalovanej pohľadávky, ktorej právnym dôvodom je náhrada škody (nákladov na nájomné) postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018 v zmysle § 524 ods. 1 Obč. zák. Postúpená pohľadávka je v predmetnej zmluve o postúpení pohľadávky riadne špecifikovaná a identifikovateľná, v dôsledku čoho prvoinštančný súd nezistil ani dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. ktorým (podľa žalovaného) mala byť neurčitost' zmluvy. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného o tom, že predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, resp. že by predmetom postúpenia bol len záväzok poškodeného na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla, ako to tvrdil žalovaný. Zdôraznil, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného ako veriteľa na náhradu škody spočívajúcej v náhrade nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla, a nie záväzok poškodeného uhradiť nájomné. Ako neopodstatnené vyhodnotil súd prvej inštancie aj námietky žalovaného týkajúce sa trvania doby opravy poškodeného motorového vozidla, a teda aj doby nájmu náhradného motorového vozidla a výšky nákladov poškodeného vynaložených na nájomné. Zdôraznil, že poškodený nepochybne prišiel o možnosť využívať svoje motorové vozidlo W. F. v dôsledku dopravnej nehody. V konečnom dôsledku

z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla. Podľa názoru súdu prvej inštancie nepriaznivost' stavu, do ktorého sa dostal poškodený (ktorý stav zavinil klient žalovaného), nemožno umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného motorového vozidla zisťoval aj alternatívy iného charakteru, t.j. či pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla by tento stav (ne)mohol riešiť alternatívami, inými, než zapožičaním náhradného motorového vozidla, napríklad používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by poškodený bol neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu

v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 z 22.11.2017. Ďalej uviedol, že žalovaný žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, že by dĺžka opravy bola ovplyvnená konaním, resp. nekonaním poškodeného. Okrem toho objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému preplatil, pričom účelnosť vynaložených nákladov na zabezpečenie náhradného motorového vozidla súvisela so zabezpečením pracovných potrieb (služobných ciest). Preto v zmysle § 442 ods. 1 Obč. zák.

v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, zaviazal súd prvej inštancie žalovaného na zaplatenie pohľadávky žalobcu v sume 228,- Eur titulom náhrady škody pozostávajúcej z náhrady nákladov na nájomné na náhradné motorové vozidlo. Výrok o nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania proti žalovanému odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutý rozsudok označil za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Namietol, že súd prvej inštancie sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu v predmetnom spore. Zastával názor, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu je zrejmé, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, čo preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený, a nie žalovaný. S poukazom na tieto skutočnosti, ako aj na znenie ustanovenia § 524 Obč. zák., keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného k úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného podľa nášho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 19. januára 2008, v zmysle ktorého „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je ten právny úkon, ktorý svojim obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo s prieči dobrým mravom. Absolútne neplatný právny úkon je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a teda absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, ak svojim obsahom, alebo účelom odporuje zákonu, alebo zákon obchádza. Obchádzanie zákona obsahom alebo účelom urobeného právneho úkonu spravidla znamená, že právny úkon neodporuje síce výslovnému zneniu ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol“. Podľa žalovaného vzhľadom na uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), je takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Obč. zák. zjavne absolútne neplatný. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny, súladný s ustálenou rozhodovacou praxou. Súd prvej inštancie v predmetnej veci riadne odôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že aktívna vecná legitimácia žalobcu je daná. V danom smere tiež poukázal na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodený voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Považoval preto za nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného uvedené v podanom odvolaní, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky, je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Žalovaný tak svojim konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti, čo potvrdzuje aj predložené oznámenie o poistnom plnení. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou súčasnej judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu,

ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Túto skutočnosť napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 14/2002, z ktorého žalovaný vychádza pri šetrení poistných udalostí. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie žalobca poukázal na základe princípy Civilného sporového poriadku, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, ktoré, hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Napokon aj rozhodnutia, na ktoré žalovaný odkazuje vo svojom odvolaní, uvádzajú, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V danom smere sa totiž kladie dôraz predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. Podľa nálezu Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 119/03-30 súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na právne a skutkovo relevantné otázky. Uvedené podľa jeho názoru napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 36Cb/140/2019 zo dňa 20.11.2020 nepochybne spĺňa. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Obč. zák., či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument, a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpore s ust. § 524 Obč. zák. žalobca označil za neopodstatnené. Zdôraznil, že poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlžníkom je v tomto prípade práve žalovaný, a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky označil za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o platné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkom smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného označil žalobca za ničím nepodložené a zjavne účelové. Podotkol, že v zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil jemu, žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v jeho majetkovej sfére. Námietky žalovaného uvedené v odvolaní žalobcu preto považuje za neopodstatnené.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu písomne nereagoval.

5. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť, lebo súd prvej inštancie vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a vo veci správne rozhodol.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti právneho záveru prvoinštančného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

7. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

8. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

9. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

10. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

11. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

13. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

14. Poskytnuté poistné plnenie má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Rozsah škody určuje ust. § 442 Občianskeho zákonníka. Podľa § 442 ods. 1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Občiansky zákonník nedefinuje pojem "skutočná škoda". Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

15. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že dňa 19.10.2018 došlo v F. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle W. F., ev. č. F., spôsobenej poškodenému D. T.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla H. W. ev. č. R., poisteného v poisťovni žalovaného. Žalovaný predmetnú poistnú udalosť eviduje pod č. XXXXXXXXXX. Uvedené skutkové zistenia vyplynuli z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje vozidlo opraviť. Keďže poškodené vozidlo nemohol používať na služobné účely, dňa 14.11.2018 uzatvoril so žalobcom zmluvu o prenájme vozidla č. 616, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla zn. L. V. na dobu od 14.11.2018 do 21.11.2018 za dohodnuté denné nájomné 45,60 Eur. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 180 636 za 8 dní dohodnutého nájmu vo výške 364,80 Eur, z ktorej sumy žalovaný vyplatil žalobcovi poistné plnenie len vo výške 136,80 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018 postúpil poškodený D. T. svoju pohľadávku voči žalovanému vo výške 364,80 Eur titulom náhrady škody z faktúry č. 180 636 žalobcovi.

16. Žalovaný dôvody svojho odvolania založil na námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky. V odvolaní argumentoval tým, že nakoľko poškodený bol dlžníkom žalobcu, nemohol s ním platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky - uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko pohľadávku žalobcu pred jej postúpením poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu žiadna pohľadávka nevznikla. Žalovaný v kontexte s ust. § 524 ods. 1 Obč. zák. namietal, že k úhrade faktúry č. 180 636 nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení pohľadávky, lebo z jej obsahu nesporne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Podľa žalovaného ale poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením,

nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a následne žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

17. Odvolací súd vyhodnotil uplatnenú odvoláciu námietku (totožnú s námietkou prezentovanou aj v konaní na súde prvej inštancie) ako neopodstatnenú. Súd prvej inštancie správne posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018 je daná aktívne legitímácia žalobcu, pretože predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Je nepochybné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, nakoľko predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.11.2018, a to z bodu č. 1 nepochybne vyplýva predmet postúpenia, ktorým je pohľadávka vo výške 364,80 Eur, pričom postúpenie v zmysle bodu č. 4 je odplatné za odplatu 364,80 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 180 636. V bode č. 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - náhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovateľnú pohľadávku“ (podľa uznesenia ÚS SR sp. zn.

II. ÚS 164/2017). Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom konštatuje, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho vecná aktívna legitímácia žalobcu v predmetnom spore.

18. Prvoinštančný súd správne rozhodol, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu vo výške 228 Eur a nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %, preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 % vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).